

7 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА - НА СВ. ОТЦИ ОТ 6-ТЕ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОРА

Предстои да празнуваме празника на нашия небесен покровител свети пророк Илия... Защо сме заедно в храма? За да посрещнем неделата на светите отци от шестте Вселенски събора. Всеки наш повод за среща в храма, братя и сестри, е празник в името на някой наш небесен светилник. Защо именно сега?

Братя и сестри, в дните когато човек е най-ангажиран в своите грижи - чисто светски, за оцеляването си - всички хора, които обичат и са обичани знаят какво е вниманието, знаят какво е любовта. А любовта се постига чрез много голямо упование в това, което търсиш, а също така и приказка, която да чуеш, да видиш искра в очите на човека срещу себе си. Именно затова още от древно време нашите праотци, нашите свети отци, проповядвайки, техните очи са пламтяли като пламъци. Хората, които дори не са разбирали езика, са разбирали душата и тялото какво иска да каже. Проповедта, която те са изнасяли пред множеството е била единственото нещо, което е могло да образува по онова време. Много от тях са били неграмотни, много не са имали възможност, поради отдалечеността си, дори да чуят за нещо различно от тяхното житие-битие.

Днес е много по-различно. Днес има телевизии, има радиа, има интернет. Всичко може да се пренесе за секунди от единия край на земята до другия. Но тогава всичко е било с непосилни усилия на тези хора, които са ходили и са проповядвали. „Идете и проповядвайте Евангелието“ се казва от Христа. Проповедта е най-силното оръжие. Думата е дори мечът в ръцете на знаещия. Хората тогава са били изключително (и сега е горе-долу същото) отдадени на своето оцеляване. Те трудно са

приемали нещо различно от това, което им е ежедневие, но те са знаели и нещо друго, че

вярата ще ги спаси, вярата в Бога ще им даде това, което никой друг не може да им даде – светлината, любовта и пътя на Христос. Всички в онова време, които са били в своята си домашната църква, са я изградили с любов. Те са знаели що вършат. И са го знаели от тези, които са ходили сред тях и са проповядвали. Искам да ви кажа, че това, за което говорим в момента е много актуално и за днешните дни. Както казах – има телевизии, радиа, интернет, но словото Божие, братя и сестри, все не намира място там някак си, все е пренебрегнато за сметка на нещо друго, все има по-важна новина, все има нещо, което по да впечатли власт имащите, за да бъде то излъчено по телевизия или по радио, а не словото Божие, не проповедта на някой наш архийерей или достоен свещеник, или на някой ерудиран богослов, което наистина ще допринесе много за Богопознанието на хората. Дълги години сме били под атеистичната власт, но дълги години вече и не сме. Защо не се въведе вероучение в училище? Защо не се проповядва сред децата? Страх ги е, братя и сестри. Това е истината.

Затова нека ние всички, които сме тук и които се докосваме до словото Божие, с цената на всичко се опитваме да го преподаваме на свои близки, на приятели, на дечица, за да разберат те къде е истината, да разберат, че единственото упование на човек е Бога. Бог въздава, но човек трябва да знае как да си поиска.

Автор: Протойерей Емилиян Костадинов, проповедта е прознесена на 19.07.2015 г. в храм "Св. пророк Илия"